

جاذبه های طبیعی و تاریخی

استان قزوین

۵	مساجد
۵	مسجد جامع
۵	مسجد النبی
۵	مسجد سنجیده
۵	مسجد حیدریه
۶	حسینیه ها
۶	حسینیه امینی ها
۶	کلیساها
۶	کلیسای رفیع
۶	کلیسای کانتور (برج ناقوس)
۷	امامزاده ها بقعه ها
۷	امامزاده حسین
۷	امامزاده اسماعیل
۷	امامزاده کمال
۷	امامزاده هفت صندوق
۷	امامزاده علی شکرناپ
۷	امامزاده علاءالدین آوج
۷	امامزاده منصور
۸	مقبره حمدالله مستوفی
۸	بقعه پیر تاکستان
۸	مقبره رئیس المجاهدین
۸	بقعه آمنه خاتون
۹	مقبره شهید ثالث
۹	مقبره سلطان ویس
۱۰	قلعه ها برج ها
۱۰	قلعه الموت
۱۰	قلعه لمبسر
۱۰	قلعه شمیران
۱۱	قز قلعه یا قلعه دختر
۱۱	میمون قلعه
۱۱	قلعه چال (اندج)
۱۱	برج های دوگانه خرقان

۱۲.....	برج بزرگ و کوچک شمیران
۱۲.....	برج باراجین
۱۲.....	تپه زاغه
۱۲.....	تپه قبرستان
۱۳.....	قره تپه
۱۴.....	آب انبارها
۱۴.....	آب انبار سردار بزرگ
۱۴.....	آب انبار حاج کاظم
۱۵.....	آب انبار آقا
۱۵.....	آب انبار سر دار کوچک
۱۵.....	آب انبار زنانه بازار
۱۶.....	آب انبار حکیم
۱۶.....	آب انبار مسجد جامع (خیابان)
۱۷.....	کاروانسراها دروازه ها بازار و گرمابه مدارس علوم دینی بناهای حکومتی
۱۷.....	کاوانسرای گلشن
۱۷.....	کاوانسرای آوج
۱۸.....	کاروانسرای خزران
۱۸.....	کاروانسرای هجیب
۱۹.....	دروازه های ورودی شهر قزوین
۱۹.....	دروازه تهران قدیم
۲۰.....	دروازه درب کوشک
۲۰.....	مجموعه بازار
۲۱.....	گرمابه قجر
۲۱.....	گرمابه حاج محمد رحیم
۲۱.....	مسجد و مدرسه صالحیه
۲۱.....	مدرسه ابراهیمیه
۲۲.....	مدرسه شیخ الاسلام
۲۲.....	مسجد و مدرسه سردار
۲۲.....	مدرسه التفاتیه
۲۲.....	سر در عالی قاپو
۲۲.....	عمارت کاخ چهلستون
۲۳.....	تپه زاغه

۲۳.....	تپه قبرستان.....
۲۳.....	قره تپه.....
۲۴.....	چشمه آبگرم خرقان.....
۲۴.....	چشمه یله گنبد _ قزوين.....
۲۴.....	غار قلعه کرد.....
۲۵.....	غار ولی گشنه رود.....
۲۵.....	دریاچه اوان.....
۲۶.....	دره اندج.....
۲۶.....	دره نینه رود.....
۲۶.....	قله خشچال.....
۲۷.....	غار قلعه کرد.....
۲۷.....	غار ولی گشنه رود.....
۲۸.....	دریاچه اوان.....
۲۸.....	دره اندج.....
۲۸.....	دره نینه رود.....
۲۹.....	منطقه بیلاقی پیچ بن.....
۲۹.....	قله خشچال.....
۲۹.....	منطقه شکار و تیر اندازی ممنوع الموت.....

مساجد

مسجد جامع

مسجد جامع کبیر در محله دباغان قرار گرفته و با مناره های باشکوه، ایوانهای رفیع و گچ بریهای نفیس از آثار ممتاز دوره اسلامی به شمار می رود. قدیمترین بخش مسجد پس از آثار چهار طاقی ساسانی که در زیر مقصوره قرار گرفته، طاق هارونی است ۱۹۲ ه ساخته شده است. مهمترین و زیباترین بخش مسجد، مقصوره و گنبد سلجوقی است.

مسجد النبی

مسجد النبی جز وسیع ترین مساجد ایران بوده و قریب به ۱۴۰۰۰ متر مساحت دارد. ساختمان این بنا را به دوره صفویه نسبت می دهند که پس از تخریب، در زمان قاجاریه به فرمان فتحعلی شاه تجدید بنا گردید .

مسجد سنجیده

مسجد سنجیده در محله راه ری، واقع شده و از آثار دوره سلجوقی به شمار می رود. این مسجد در حال حاضر تنها دارای فضای گنبد خانه بوده که طرح آن مربع و ابعاد آن ۲۰ / ۹ متر می باشد. مسجد سنجیده دارای گنبدی به سبک سلجوقی، مناره کوتاه و تزئینات مقرنس در زیر گنبد می باشد.

مسجد حیدریه

مسجد حیدریه با تزئینات زیبای خود یکی از عالی ترین بناهای معماری ایران به شمار می رود. مقصوره ی مسجد حیدریه تنها باز مانده شکوه این مسجد چهار ایوانی بوده که بعد ها تخریب گردیده و قسمتهای دیگری بدان الحاق شده است.

حسینیه ها

حسینیه امینی ها

حسینیه امینی ها نمونه کاملترین و زیباترین خانه های سبک قزوین می باشد. آنچه که امروزه از این خانه به جای مانده دارای چهار حیاط و فضاهای مختلف در دو طبقه همکف و زیر زمین می باشد.

کلیساها

کلیسای رفیع

کلیسای رفیع در حیاط مدرسه ای به همین نام واقع شده است. این کلیسا در دوره پهلوی اول در این محوطه که از دیرباز مجموعه آموزشی و عبادتی ارمنیان قزوین بوده ساخته شده است. کلیسا بنایی آجری، با طرحی مبتنی بر محورهای چلیپایی بوده که فضای اصلی آن مستطیل شکل بوده و در داخل آن چهل ستون قرار گرفته اند.

کلیسای کانتور (برج ناقوس)

کلیسای کانتور معروف به برج ناقوس مجموعه ای بوده که در زمان اشغال ایران در جنگ جهانی دوم بدست روسها ساخته شده است. این بنا، کلیسای کوچکی است که همانند دیگر کلیساها دارای طرحی چلیپایی بوده و محراب آن، رو به شرق دارد.

امامزاده ها بقعه ها

امامزاده حسین

بنای آرامگاه امامزاده حسین بنا بر قول رافعی، مدفن فرزند ۲ ساله امام رضا (ع) می باشد. بنای اصلی امامزاده متعلق به دوره صفویه است که بعدها تغییراتی در آن داده شده و ایوان آئینه کاری بدان الحاق یافته و حجرات و رواقی به همراه سردری زیبا به دور آن ساخته شده است.

امامزاده اسماعیل

بقعه امامزاده اسماعیل پسر امام جعفر صادق در کنار کوچه باریکی منشعب از خیابان انصاری و غرب خیابان سپه قرار گرفته است.

امامزاده کمال

بنای امامزاده کمال فرزند امام موسی کاظم (ع) در حاشیه شهر ضیاء آباد واقع شده است. در اطراف امامزاده گورستان شهر قرار گرفته است.

امامزاده هفت صندوق

امامزاده علی شکرناز

امامزاده علاءالدین آوج

امامزاده منصور

مقبره حمدالله مستوفی

بنای مقبره حمدالله مستوفی مورخ شهیر عصر ایلخانی به صورت برجی آجری متعلق به قرن هشتم هجری است. شکل برج مربع بوده که توسط چهار فیل پوش، هشت ضلعی شده و در نهایت با گنبد مخروطی پوشش شده است. داخل بنا کتیبه ای قرار دارد که سوره مبارکه هل اتی به خط نسخ گچ بری شده است.

بقعه پیر تاکستان

بنای بقعه تشکیل شده از ساختمانی به شکل مربع مستطیل که پوشش آن گنبدی است و بوسیله چهار سه کنج بر روی پلان مربع مستطیل سوار شده است. بنای پیر تاکستان در نهایت سادگی دارای شیوه معماری استواری است که از استحکام و زیبایی آجر کاریهای دوره سلجوقی بهره مند است.

مقبره رئیس المجاهدین

بنای مزبور دارای طرحی مستطیل شکل، با طول ۱۵ متر و عرض ۱۲ متر است. این بنا دارای دو طبقه اصلی، شامل سرداب و طبقه دوم می باشد که ۱۰ / ۱ متر از کف محوطه اطراف ارتفاع دارد.

بقعه آمنه خاتون

بنای آرامگاه آمنه خاتون دختر امام جعفر صادق متعلق به دوره صفویه می باشد. طرح داخلی بقعه هشت ضلعی و طرح بیرونی آن گرد می باشد. بقعه دارای محرابی با مقرنس بوده و بر پنجره های زیر گنبد آن چهار شباک گچی پر کار و نفیس قرار داشته که تنها یکی از آنها باقی مانده و هم اکنون به موزه قزوین منتقل گشته است.

مقبره شهید ثالث

حاج ملا تقی برغانی از علمای برجسته عصر خویش بوده که توسط عوامل فرقه بابیه به شهادت رسید و به شهید ثالث معروف شد. او پس از شهادت در محراب مسجد، در مقبره خاندان بهشتی دفن شد و به همین علت مقبره نیز به مقبره شهید ثالث معروف گشت.

مقبره سلطان ویس

بنای مشهور سلطان ویس یا سلطان قیس در ارتفاعات شمالی شهر قزوین واقع گردیده است. بنای سلطان ویس از دو قسمت تشکیل شده است.

قلعه ها برج ها

قلعه الموت

قلعه الموت در شمال غربی استان قزوین و در نزدیکی روستای گازرخان واقع شده است. این قلعه شهرت خود را به واسطه حسن صباح مروج مذهب اسماعیلیه در دوره سلجوقی بدست آورده است. حسن صباح چهره مرموز و نابغه سیاسی تاریخ، پس از رانده شدن از دربار ملک شاه سلجوقی نزد فاطمیان مصر به فراگیری اصول مذهب اسماعیلیه پرداخته و در مدت کوتاهی داعی کبیر شد. او پس از بازگشت، ایران را به جهت پیدا کردن مقری برای فعالیت خود زیر پا نهاد، انتخاب او الموت بود.

قلعه لمبسر

قلعه لمبسر در بخش رودبار شهرستان از توابع قزوین، در شمال شرقی روستای رازمیان واقع گردیده و جزء مهمترین قلاع اسماعیلیه در عصر سلجوقی است قلعه لمبسر بر بالای کوه وسیع و مسطحی که به واسطه رودهای اطراف در دامنه های غربی، شرقی و جنوبی از رشته کوههای اطراف جداست، قرار گرفته و به همین دلیل به قولی حتی از دژ الموت نیز مستحکمتر بوده است زیرا از سه جهت پرتگاههای مخوفی داشته و غیر قابل نفوذ بوده.

قلعه شمیران

این قلعه مرکز حکومت آل جستان و به نوشته حمدالله مستوفی جزء قلاع متصرفی اسماعیلیه بوده است قلعه شمیران بر بالای کوه سنگی قرار گرفته که جز از سمت شمال از جهات دیگر دسترسی بدان مشکل و تا حدی غیر ممکن بوده است. قزل اوزن از سمت جنوب این کوه عبور می کند و آنسوی رود ارتفاعات بلند سنگی دیواره مانند قرار گرفته است. به همین سبب اعظم استحکامات قلعه در سمت شمال آن ساخته شده است.

قز قلعه یا قلعه دختر

قز قلعه یا قلعه دختر از جمله قلعه های مهم و بزرگ منطقه قزوین بوده و در ده کیلو متری شمال اتوبان قزوین- زنجان، حوالی ضیاءآباد قرار گرفته است. این قلعه بر روی کوه سنگی منفردی قرار دارد که بر تمام نواحی اطراف مسلط است.

میمون قلعه

میمون قلعه بنایی است مربع شکل به ابعاد تقریبی ۷۰ متر که از خشت های ۳۰ سانتی متری ساخته شده است. این بنا دو طبقه بوده که بخش فوقانی از یک سالن چلیپایی و اتاقهایی در اطراف آن تشکیل شده و طبقه زیرین شامل یک شبکه راههای ارتباطی می باشد.

قلعه چال (اندج)

در جنوب شرقی روستاهای اندج بر روی یک کوه منفرد بقایای قلعه ای وجود دارد که سمت جنوب و غرب این کوه را دره های عمیقی احاطه کرده است و تنها راه دسترسی به آن از طرف شرق بوده و در کف دره شرقی، بین این کوه و چند کوه دیگر در شمال و شرق محوطه و سیعی است که پوشیده از قبور اهالی است که در اطراف آن سفالینه های لعاب دار قرون پنجم تا هفتم پراکنده است. (بازگشت)

برج های دوگانه خرقان

خرقان در جنوب غربی قزوین واقع گردیده و سرزمینی کوهستانی است. در این منطقه دو آرامگاه از دوره سلجوقی بر جای مانده است. برج اول هشت ضلعی می باشد که بر هر ضلع آن طرحهای متنوع آجری نقش گردیده است. این برج دارای گنبدی دوپوش بوده و دو پلکان مارپیچ بدان منتهی می گردند. ارتفاع این آرامگاه در حدود ۱۵ متر و قطر بنا حدود ۱۱ متر می باشد.

برج بزرگ و کوچک شمیران

برجهای بزرگ و کوچک شمیران در حوزه آبگیر سد سفید رود و نزدیک قلعه شمیران قرار گرفته اند. این برجها بر روی صفحه ای سنگی قرار گرفته و دارای طرح ۸ ضلعی بوده و از سنگ ساخته شده اند. و به نظر می رسد هر دو بنا متعلق به یک دوره زمانی باشند.

برج باراجین

در ارتفاعات شمال شهر قزوین بر قله کوهی و بر روی سکوی هشت ضلعی که حدود یک متر از کف زمین ارتفاع دارد بنا گردیده است.

دشت قزوین در میان دو راهی که در شمال به دامنه های کوههای طالقان-الموت و در جنوب به کوههای دامنه آوج و خرقان می رسد قرار گرفته و از زمانهای دور محل تردد و مهاجرت گروههای انسانی بوده است. تپه های پیش از تاریخ واقع در جنوب دشت قزوین (تپه زاغه، تپه قبرستان و قره تپه)، معرف قدیم ترین دوران استقرار پیش از تاریخ در این منطقه می باشند.

تپه زاغه

این تپه در ۸ کیلومتری شمال شرق دهستان سگز آباد از توابع شهرستان بوئین زهرا قرار گرفته و در بررسی اولیه بقایای یکی از اولین اجتماعات کشاورزی به دست آمده و معرف یکی از مکانهای اولیه اسقرار در ایران می باشد. بر این اساس تاریخ تقریبی استقرار در زاغه اواخر هزاره ششم بوده که قبل از هزاره ششم ق.م این محل به کلی متروک شده و اهالی زاغه به محل دیگر مهاجرت کرده اند. به نظر می رسد تپه زاغه قدیم ترین بقایای باستانی را در بر داشته و پس از متروک شدن این تپه، استقرار در تپه قبرستان آغاز شده است.

تپه قبرستان

این تپه در فاصله ۳۰۰ متری غرب تپه سگز آباد (قره تپه) قرار گرفته و ارتفاعی بسیار کم داشته و بیشتر بقایای باستانی آن در زیر لایه های شن و ماسه و سیلاب مدفون گردیده است. سفالهای بدست آمده از این تپه به صورت

خشن، ظریف و منقوش بوده و نقوش هندی، حیوانی و انسانی بر سفالهای منقوش دیده می شود، اثر معماری بدست آمده نیز شامل بخشهایی از دیوار خانه ها، کوچه، و نمونه کوره فلز کاری می باشد و بر اساس شواهد باستان شناسی چنین به نظر می رسد که این تپه به تناوب یا مورد سکونت قرار گرفته و یا به عنوان قبرستان در طول هزاره پنجم تا اول استفاده شده است.

قره تپه

شهرستان بوئین زهرا در ۵۵ کیلومتری جنوب غربی قزوین واقع شده است و دهستان سگزآباد به فاصله ۱۱ کیلومتری شمال غرب شهرستان قرار گرفته و تپه باستانی قره تپه در ۵ کیلومتری جنوب دهستان سگز آباد واقع شده است.

طول تقریبی این تپه که به صورت شمالی جنوبی است، از شمال به جنوب ۳۴۵ متر و از شرق به غرب ۳۰۰ متر می باشد، اطراف این تپه را زمینهای کشاورزی احاطه کرده است تپه زاغه در شمال شرق این تپه و تپه قبرستان در جنوب غرب آن قرار گرفته است.

آب انبارها

آب انبار سردار بزرگ

این آب انبار به عنوان بزرگترین آب انبار تک گنبدی ایران محسوب می گردد. بانیان این بنا؛ محمد حسن خان و محمد حسین خان سردار از امرای فتحعلیشاه قاجار می باشند. این آب انبار دارای سر دری رفیع با قوس جناغی می باشد. راه شیر آب انبار ۵۰ پله سنگی دارد و برای دسترسی یافتن به آب ۵ / ۱۲ متر پایین باید رفت. مخزن آب این آب انبار دارای طرحی مربع شکل به ابعاد تقریبی ۱۷ متر است. مصالح بکار رفته در جرزه‌ها، شفته آهک با روکش ساروج و قطر آنها در حدود سه متر می باشد. گنبد عظیم آب انبار آجری است و در بالاترین قسمت آن بادگیری قرار گرفته و ارتفاع بلندترین نقطه آن تا کف آب انبار حدود ۵ / ۲۸ متر است. حجم مخزن این آب انبار ۳۰۰ متر مکعب است.

آب انبار حاج کاظم

این آب انبار در سال ۱۲۵۶ بنا شده و زیباترین آب انبار شهر محسوب می شود. این آب انبار دارای سر دری زیبا و مزین به کاشی است و علاوه بر تزئینات کاشی کاری دارای طاق رسمی بندی و کتیبه سنگی می باشد. راه شیر آب انبار دارای ۳۳ پله بوده و سقف آن طاق با قوس جناغی می باشد. مخزن آب انبار مستطیلی شکل بوده و با شفته آهک و آجر ساخته شده است. قطر جرزه‌های آب انبار در حدود ۳ متر و با طاق و تویزه پوشش شده است. از ویژگیهای دیگر این آب انبار وجود دو عدد باد گیر به ارتفاع ۸ متر می باشد که دارای تزئین کاشی می باشد.

آب انبار آقا

آب انبار آقا از آثار دوره قاجاریه و در نزدیکی مسجدی به همین نام واقع گردیده است. این آب انبار دارای سر دری مزین به کاشی معقلی و کاربرندی است. راه شیر آب انبار در حال حاضر دارای ۳۰ عدد پله سنگی است و اختلاف سطح بین پائین ترین قسمت آن از سطح کوچه ۶۰ / ۹ متر است. مخزن آب انبار طرحی مستطیل دارد و جرزه‌های آن با قطر تقریبی ۲۰ / ۲ متر از شفته آهک با روکش ساروج ساخته شده است. طاق مخزن آجری است و گنجایش مخزن آب انبار حدود ۸۰۰ متر مکعب می باشد.

آب انبار سر دارکوچک

این آب انبار مقابل مسجد و مدرسه سردار قرار گرفته و از بناهای ساخته شده توسط برادران سردار امرای فتحعلیشاه قاجار در سال ۱۲۲۹ می باشد. آب انبار سردار دارای سر دری مزین به کاشیکاری است و داخل ورودی آن رسمی بندی شده و کتیبه ای از سنگ مرمر به خط نستعلیق دارد. راه شیر آب انبار ۳۶ پله دارد طرح پلان مخزن آب انبار به صورت مربعی به ابعاد تقریبی ۲۰ متر می باشد. در مرکز این مربع ستون عظیمی قرار گرفته است که اندازه جرز ۴ متر می باشد. این ستون چهار تویزه را تحمل می نماید. پوشش آب انبار را چهار گنبد خفته تشکیل می دهد که در مرکز هر یک بخارکش کوچکی قرار گرفته است. گنجایش آب انبار حد اکثر ۳۸۰۰ متر مکعب و از این نظر بزرگترین آب انبار شهر می باشد.

آب انبار زنانه بازار

آب انبار زنانه بازار در ضلع غربی مسجدالنبی واقع شده و بزرگترین آب انبار بازار قزوین می باشد. بانی آن مرحوم حاج ملا عبدالوهاب از علمای بنام شهر و معاصر فتحعلیشاه است. سر در این آب انبار از بین رفته و از روی شواهد، بازسازی شده و بسیار کوچک و ساده است. راه شیر آب انبار دارای ۴۳ عدد پله گنجایش ۲۳۵۰ متر مکعب آب را دارد. جرزه‌های آب انبار به قطر ۶۰ / ۱ متر از شفته آهک با روکش ساروج ساخته شده است این آب انبار دارای پنج باد گیر بوده که همگی در پشت دیوارهای بازار و مسجد پنهان گشته اند.

آب انبار حکیم

آب انبار حکیم در انتهای بازارچه سپه واقع شده و بانی آن حاج میرزا آقای حکیم است. این آب انبار دارای سر دری زیبا با رسمی بندی است و کتیبه آن تاریخ ۱۲۴۴ را بر خود دارد. راه شیر آب انبار ۳۵ پله سنگی دارد. مخزن آب انبار از شفته آهک با روکش ساروج ساخته شده و گنجایش مخزن آب انبار در حدود ۹۰۰ متر مکعب است. در مقابل سر در این آب انبار سقاخانه ای احداث گردیده که هم زمان با آب انبار شکل گرفته است.

آب انبار مسجد جامع (خیابان)

آب انبار مسجد جامع در جلو خان مسجد جامع واقع شده و بنا بر کتیبه ورودی آن در زمان سلطنت شاه سلیمان صفوی ساخته شده است.

سر در آب انبار دارای طرحی ساده و فاقد هرگونه تزئین است. راه شیر آب انبار دارای ۳۷ پله سنگی و مخزن آب انبار گنجایش ۱۸۰۰ متر مکعب آب را دارد و جنس دیواره های آن از شفته آهک به قطر ۴۰ / ۲ متر است.

کاروانسراها دروازه ها بازار و گرمابه مدارس علوم دینی بناهای حکومتی

کاروانسرای گلشن

کاروانسرای گلشن در خیابان مولوی واقع شده و زمانی نقطه انتهایی یکی از راسته های اصلی منتهی به بازار بوده است. از سر در آن که بگذریم هشتی تقسیم با گنبدی به دهانه تقریبی ۵ / ۴ متر با رسمی بندی ۱۲ و دو گوشواره کناری که مزین به کاربندی حاشا قلی ۱۶ می باشد، شکل گرفته که این فضا تعدادی از حجره ها را به دور خود جمع کرده است و خیشانی که بالای گنبد نورگیری این فضا را تأمین می نماید . بعد از هشتی، حیاط مجموعه قرار دارد که فضاهای معماری به شیوه حیاط مرکزی دور آن چیده شده و بنا در دو طبقه زیر زمین و هم کف طرح ریزی شده است.

کاروانسرای آوج

کاروانسرای آوج در شهر آوج واقع و دارای طرح دو ایوانی است. شالوده کاروانسرا توسط سنگهای لاشه و قلوه، بنا گردیده و بر روی آن تا بالا آجر چینی شده است. نمای داخلی کاروانسرا عبارت است از ۲ ایوان و ۲۴ ایوانچه که در پشت اکثر آنها حجرات واقع شده و ۴ عدد به شترخان کاروانسرا راه می برند. شترخان به صورت راهرو طویل با

پوشش طاق و تویزه بوده که در زیر هر طاق نما سکویی جهت بار انداز واقع شده است. ورودی کاروانسرا در قسمت جنوب قرار دارد، و در دو طرف دارای سکو می باشد و در طول دالان یا هشتی سرپوشیده آن نیز هر طرف سه غرفه قرار دارد.

کاروانسرای خرزان

این کاروانسرا در روستای خرزان بر سر جاده قدیم رشت واقع شده و دارای پلانی مربع شکل است. ورودی بنا در ضلع شمالی کاروانسرا قرار دارد. نمای خارجی شامل چهار ضلعی ای است که در گوشه ها دارای برجهای مدور است. حیاط کاروانسرا مربع شکل بوده و در اضلاع چهارگانه آن ایوانچه و یک ایوان به چشم می خورد که طرح ۴ ایوانی کاروانسرا را ارائه می دهد.

۴ طاق نمای واقع در کنج اضلاع، شرقی و غربی راه ورود به فضای شتر خان را که به صورت راهرویی سرتاسری و سکو دار ساخته شده شکل می دهد. این فضا مکان بار انداز و اطراق افراد در کنار چهارپایان خود بوده است.

کاروانسرای هجیب

این کاروانسرا در ضلع شمال غرب روستای هجیب واقع شده و ورودی آن در ضلع جنوبی قرار گرفته است طرح کلی این کاروانسرا به صورت مربع بوده که در تقاطع چهار ضلع خارجی، برجهای مدوری به صورت نیم سکون تعبیه گردیده است. داخل طاق نماهای ورودی که با قوس جناغی پوشش شده رسمی بندی با آجرکاری رنگی (اخرايي)، اجرا گردیده که رسمی با ترکیب نهم گنبد و یا باریک به شکل رایج بناهای دوره اسلامی، در ایوان ورودی دیده می شود. هشتی ورودی عمارت از فضایی وسیع است که با سقف گنبدی شکل مدوری پوشش شده است. پس از هشتی به حیاط مربع شکل می رسمیم که حجرات با فاصله ۵۰ سانتیمتر از کف با پایه سنگی دور تا دور حیاط قرار گرفته و ۴ ایوان نیز در میانه اضلاع چهارگانه بین حجرات دیده می شود.

دروازه های ورودی شهر قزوین

شهر قزوین تا چند دهه پیش دارای هفت دروازه در ورودیهای مختلف شهر بود که متأسفانه امروزه تنها دو عدد از آنها باقی مانده است.

دروازه تهران قدیم

این دروازه در ابتدای خیابان تهران قدیم (منتظری) واقع شده و از آثار دوره قاجاریه می باشد. بنای دروازه آجری است و دارای یک سر در اصلی و دو راه ارتباطی در طرفین می باشد. سر در وسط دارای عرض و ارتفاع بیشتر و قوس تیزه دار است، در صورتی که درهای طرفین دارای طاق آهنگ نیم دایره می باشند. دروازه تهران هشت گلدسته دارد. در قدیم دارای تزئینات کاشی کاری بوده و ورودی اصلی آن دارای رسمی بندی و کاسه بندی می باشد.

دروازه درب کوشک

دروازه درب کوشک (جوسق قدیم)، در انتهای خیابان نادری واقع شده است. این دروازه بر خلاف دروازه تهران قدیم تنها دارای یک نما به سوی خارج شهر می باشد. این دروازه دارای ورودی با قوس نیمدایره و کلیل بوده و در طرفین در ورودی گلدسته ها و طاق نماهایی قرار گرفته اند. دروازه درب کوشک در نمای خارجی خود دارای کاشی کاری رسمی بندی می باشد.

مجموعه بازار

مجموعه بازار قزوین یکی از با ارزشترین آثار به جای مانده معماری شهر قزوین می باشد. تاریخ ساخت این مجموعه به دوره صفویه باز می گردد اما قسمت اعظم بناهای کنونی متعلق به دوره قاجار می باشند. این مجموعه با ویژگی های خاص خود که آنرا از بازار دیگر شهرها متمایز می سازد، در گذشته شامل مراکز تجاری همانند سراها، مراکز فرهنگی-مذهبی مانند مدارس و مساجد و فضاهای خدماتی مانند گرمابه و آب انبار بوده است که بخشی از این فضاها امروزه از بین رفته اند. شکل بازار قزوین که طرحی شطرنجی دارد آن را به یک پلان طراحی شده بسیار شبیه می سازد. از مهمترین فضاهای بازار قزوین می توان به مسجدالتبی (مسجد شاه)، سرای سعدالسلطنه، سرای وزیر، سرای حاج رضا، سرای رضوی (سرای شاه)، تیمچه های روباز و سر پوشیده و راسته قیصریه اشاره نمود.

گرمابه قجر

گرمابه قجر با توجه به شواهد به دست آمده از لایه برداریها در دوره صفویه شکل گرفته است. ورودی گرمابه با چند پله به هشتی ساده و سپس با یک انحراف محور به سربینه می رسد. سربینه وسیع گرمابه پلان هشت ضلعی داشته که هر ضلع آن واجد شاه نشین و طاق نما می باشد. حوض بسیار زیبایی نیز در وسط گرمابه قرار گرفته است. بر سر ارتباط سربینه و گرم خانه یک فضای وسط قرار دارد. گرم خانه دارای یک فضای مرکزی محدود و تعدادی فضای جانبی می باشد که حالتی خصوصی تر داشته و به خزینه آب گرم و آب سرد دسترسی دارد. گرمابه دارای کاشی کاری بوده و طاق های آن رسمی بندی شده اند.

گرمابه حاج محمد رحیم

گرمابه حاج محمد رحیم معروف به صفا، به سال ۱۲۵۹ هجری توسط حاجی بن حاجی عبدالله تبریزی برای خاندان امینی بنا گردید. این گرمابه دارای دو بخش مجزا برای خانمها و آقایان می باشد. ورودی بخش آقایان به خیابان مولوی دسترسی داشته که در اثر احداث، سر در آن تخریب شده و ورودی اولیه تغییر مکان داده است. ورودی بخش خانمها به کوچه دسترسی دارد. هر دو قسمت دارای سربینه و گرمخانه می باشند که فضاهای یاد شده در قسمت مردان دارای وسعت و تفصیل بیشتری بوده و همچنین معماری آن پیچیده تر و زیباتر است. بخش آقایان همچنین دارای استخر آب سرد نیز می باشد. تقریباً تمامی فضاها توسط انواع مختلف رسمی بندی و مزین گشته اند.

مسجد و مدرسه صالحیه

مسجد-مدرسه صالحیه در خیابان مولوی روبروی بازار واقع شده و بانی آن حاج ملا صالح برغانی از علمای نامی عصر خود و از مجاهدین مبارز قرن سیزدهم می باشد

مدرسه ابراهیمیه

مدرسه ابراهیمیه یا مدرسه جدید در محله آخوند، واقع گردیده و بانی آن حاج محمد ابراهیم از طایفه میرزا است.

مدرسه شیخ الاسلام

بنای اولیه مسجد-مدرسه شیخ الاسلام مربوط به یکی از امرای ترکمانیه به نام آقاسی است و حاج میرزا مسعود شیخ الاسلام در سال ۱۳۲۱ قمری آن را تجدید بنا کرد.

مسجد و مدرسه سردار

مدرسه و مسجد سردار توسط حسن خان و حسین خان سردار از امرای فتحعلیشاه قاجار به سال ۱۲۳۱ هجری قمری ساخته شده است.

مدرسه التفاتیه

مدرسه التفاتیه توسط خواجه التفات در دوره ایلخانی بنا گردیده است و دارای طرحی دو ایوانی می باشد.

سر در عالی قاپو

سر در عالی قاپو در دوره سلطنت شاه طهماسب ساخته شده و در زمان سلطنت شاه عباس اول به صورت کنونی تغییر شکل یافته است. این سر در ورودی اصلی به دولتخانه دوران صفویه بوده است.

عمارت کاخ چهلستون

عمارت کلاه فرنگی به همراه سر در عالی قاپو تنها بناهای باقی مانده از باغ صفوی می باشند. این بنا در دوره قاجاریه مرمت و بازسازی شده و چهلستون نام گرفت.

دشت قزوین در میان دو راهی که در شمال به دامنه های کوههای طالقان-الموت و در جنوب به کوههای دامنه آوج و خرقان می رسد قرار گرفته و از زمانهای دور محل تردد و مهاجرت گروههای انسانی بوده است. تپه های پیش از تاریخ واقع در جنوب دشت قزوین (تپه زاغه، تپه قبرستان و قره تپه)، معرف قدیم ترین دوران استقرار پیش از تاریخ در این منطقه می باشند.

تپه زاغه

این تپه در ۸ کیلومتری شمال شرق دهستان سگز آباد از توابع شهرستان بوئین زهرا قرار گرفته و در بررسی اولیه بقایای یکی از اولین اجتماعات کشاورزی به دست آمده و معرف یکی از مکانهای اولیه اسقرار در ایران می باشد. بر این اساس تاریخ تقریبی استقرار در زاغه اواخر هزاره ششم بوده که قبل از هزاره ششم ق.م این محل به کلی متروک شده و اهالی زاغه به محل دیگر مهاجرت کرده اند. به نظر می رسد تپه زاغه قدیم ترین بقایای باستانی را در بر داشته و پس از متروک شدن این تپه، استقرار در تپه قبرستان آغاز شده است.

تپه قبرستان

این تپه در فاصله ۳۰۰ متری غرب تپه سگز آباد (قره تپه) قرار گرفته و ارتفاعی بسیار کم داشته و بیشتر بقایای باستانی آن در زیر لایه های شن و ماسه و سیلاب مدفون گردیده است. سفالهای بدست آمده از این تپه به صورت خشن، ظریف و منقوش بوده و نقوش هندی، حیوانی و انسانی بر سفالهای منقوش دیده می شود، اثر معماری بدست آمده نیز شامل بخشهایی از دیوار خانه ها، کوچه، و نمونه کوره فلز کاری می باشد و بر اساس شواهد باستان شناسی چنین به نظر می رسد که این تپه به تناوب یا مورد سکونت قرار گرفته و یا به عنوان قبرستان در طول هزاره پنجم تا اول استفاده شده است.

قره تپه

شهرستان بوئین زهرا در ۵۵ کیلومتری جنوب غربی قزوین واقع شده است و دهستان سگزآباد به فاصله ۱۱ کیلومتری شمال غرب شهرستان قرار گرفته و تپه باستانی قره تپه در ۵ کیلومتری جنوب دهستان سگز آباد واقع شده است.

طول تقریبی این تپه که به صورت شمالی جنوبی است، از شمال به جنوب ۳۴۵ متر و از شرق به غرب ۳۰۰ متر می باشد، اطراف این تپه را زمینهای کشاورزی احاطه کرده است تپه زاغه در شمال شرق این تپه و تپه قبرستان در جنوب غرب آن قرار گرفته است.

چشمه آبگرم خرقان

به فاصله ۹۵ کیلومتری قزوین به همدان در کنار جاده واقع شده است. در این منطقه رودخانه ابهر رود عبور می کند که آبهای معدنی خرقان پس از مصرف به آن ریخته می شوند.

آبهای چشمه خرقان از دسته آبهای کلروه سدیک و بیکربناته کلسیک گرم با PH اسید و سیلیس می باشند. آب این چشمه ها مشابه آبهای معدنی سالن موتیه-فرانسه و بوربون-فرانسه بوده که در درمان دردهای عصبی، سیاتیک و رماتیسم مؤثر می باشد. در عفونت های مجاری تنفسی، تورم گلو و حلق و برنشیت مزمن به صورت استنشاق، بخار و دوش بینی مؤثر می باشد. آشامیدن این آبها در عفونت های دستگاه گوارش از قبیل سوء هاضمه ناشی از ضعف قواء توأم با یبوست، احتقان و تشمع کبدی نیز مفید می باشند.

چشمه یله گنبد _ قزوین

یله گنبد دهی است از دهستان قاقازان بخش ضیا آباد شهرستان قزوین که در شمال غربی قزوین واقع شده است. در شمال ده مذکور به فاصله ۱۵ کیلومتری آن با راهی سخت و کوهستانی چشمه ای است به نام آبگرم یله گنبد. این چشمه در کف دره ای که از آن رودخانه کوچکی عبور می کند و به شاهرود می ریزد از زمین خارج می شود. آب چشمه معدنی یله گنبد از دسته آبهای معدنی بیکربناته کلسیک آهن و گازدار خیلی گرم می باشد. استحکام در این آب به سبب وجود گاز کربنیک و گرمای آن تسکین دهنده و ضد درد می باشد. می توان از این آب در درمان بیماریهای عصبی-مفصلی، رماتیسم و عصبی استفاده نمود. آشامیدن آن نیز در کار دستگاه گوارش، کبد و مجاری صفرا و بیماریهای معده و روده ای و نیز بیماریهای تغذیه ای مؤثر می باشد

غار قلعه کرد

در ۱۴۰ کیلومتری جنوب غربی شهر قزوین واقع شده و مسیر دسترسی به آن از طریق جاده روستایی آبگرم بخش آوج به سمت مغرب به روستای حصار ولیعصر و بعد از عبور از برجهای دو گانه خرقان به سمت شمال به روستای علی آباد و در نهایت به روستای قلعه کرد منتهی می شود. دهانه غار قلعه به سمت جنوب شرقی بوده، ارتفاع آن حدود ۸ متر و عرض آن حدود ۹ متر به صورت نیم دایره است. این غار دارای یک راهرو بوده که به دهانه چاهی که عمود بر دهلیز اصلی است منتهی می شود و پس از عبور از مدخل چاه به فضایی منتهی می شود که دارای ستونهای قطور استالاکتیت و استالاکمیت در رنگهای مختلف است. تالار اصلی غار به دهلیزها و شاخه های فرعی منتهی گردیده که خود شاهکاری از طبیعت است و آویزه های آهکی بعضی از قسمتها از سقف تا کف غار کشیده

شده است. در کف غار نیز حوزه های کوچک آبی تشکیل شده و سنگهای سفید آهکی به سبک زیبایی هر بیننده ای را متحیر می سازد.

غار ولی گشنه رود

بخش قاقازان شرقی، ۶۰ کیلومتری قزوین، در مسیر جاده روستای آلولک-گشنه رود واقع شده است. دهانه آن رود به شمال بوده و طول آن حدود ۲ و عرض آن نیم متر است. این غار در منطقه نسبتاً نیمه معتدل و سرد کوهستانی که دارای درختان ارس هستند واقع شده و به نظر می رسد محل امکان و استقرار انسانی بوده باشد. غار یخی انگول بخش رودبار شهرستان، روستای دینک واقع در ۴۰ کیلومتری شمال غرب قزوین. این غار از نوع غارهای یخی بوده و دهانه آن به سمت جنوب غرب است.

غار عباس آباد، بخش آوج، آبگرم غار چهل دختر، بخش مرکزی

دریاچه اوان

بزرگترین و زیباترین دریاچه در منطقه قزوین، دریاچه اوان نام دارد که به فاصله ۷۵ کیلومتری قزوین در جاده قزوین-معلم کلايه و در پایین دست روستای اوان، ورن، زواردشت و زراباد قرار گرفته است. این دریاچه با مساحتی کمتر از شش هکتار دارای آب شیرین بوده و طول آن در طولانی ترین قسمت ۲۷۵ متر و عرض آن ۳۲۵ متر است، عمق دریاچه نیز از یک تا ۲۰ متر در نوسان میباشد. در تابستان دریاچه محل ماهیگیری، آب تنی و قایق سواری بوده در پاییز مأمن پرندگان مهاجر نظیر قو، غاز، مرغابی و در زمستان با توجه به برودت هوا و یخ زدن سطح دریاچه قابل اسکیرانی است. طریق چشمه های کف دریاچه و نزولات آسمانی تامین می شود. الموت

منطقه الموت جزو ناحیه کوهستانی واقع در شمال قزوین بوده و ارتفاعات آن جز رشته کوههای البرز است این منطقه از شمال به دهستانهای دو هزار و سه هزار تنکابن، از شرق به طالقان، از غرب به رودبار و از جنوب به طالقان و پشکلدره محدود می شود. رشته کوههای البرز در منطقه الموت دارای قله معروف و بزرگی است و سه محور عمده کوهنوردی در این مسیر به ترتیب ذیل وجود دارد:

۱. محور گرما رود پیچ بن-سیالان، با ارتفاع ۴۲۵۰ متر، دهستان سه هزار تنکابن

۲. محور اوان-خشچال با ارتفاع ۴۱۵۰ متر، دهستان دو هزار تنکابن

۳. محور هیر، ویار، گون کول، کلاچای

دره اندج

یکی از مهمترین مناطق در رودبار الموت دره اندج است که با توجه به قابلیت‌های زیست محیطی، وجود غارهای طبیعی و نوع بافت کوه‌های آن همیشه برای استقرار انسان‌ها مناسب بوده است.

در طول دره اندج و مسیر رودخانه تعدادی غارهای طبیعی دیده می‌شود که از نظر موقعیت جغرافیایی و شرایط زیست محیطی به نظر می‌رسد محل سکونت آدمیان در زمانی بوده که بشر هنوز فاقد فرهنگ ساختن سر پناه بوده.

دره نینه رود

این دره در نزدیکی روستاهای هیر و ویار واقع شده و با رود پر آبی که در آن جاری است یکی از مناطق ییلاقی و زیبای رودبار شهرستان، محسوب می‌شود که پر از فندق زارهای سرسبز بوده و قسمتهای شمالی و مرتفع آن دارای مراتع خوش آب و هوا است.

یکی از قدیمی ترین مسیرهای آمد و شد بین گیلان و قزوین از این دره می‌گذشته است که بخشهایی از راه سنگ فرش آن سالم به جا مانده است.

منطقه ییلاقی پیچ بن

این منطقه نسبتاً مرتفع با ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متر در شمال شرقی الموت و بر سر راه معروف "سه هزار" قرار دارد و یکی از زیبا ترین مسیرهای راهپیمایی قزوین به شمال ایران است. چمنزارهای زیبای ییلاق خوش آب و هوا به گردنه مشهور "سلج انبار" با ارتفاع تقریبی ۳۰۰۰ می‌پیوندند که بخشی از رشته کوه البرز غربی است و مرز طبیعی استانهای قزوین و مازندران محسوب می‌گردد. دامنه‌های جنوبی سیالان

دامنه‌های جنوبی سیالان در شمال شرقی الموت واقع و از ییلاقهای زیبا و سرسبز استان قزوین است. از "هنیز" که مرتفع ترین و شمالی ترین آبادی این منطقه محسوب می‌شود هر چه به سمت شمال پیش می‌رویم هوا خنک تر شده و پوشش گیاهی نیز تغییر می‌کند.

قله خشچال

این قله را می‌توان از مسیر راه قزوین-الموت و زواردشت نظاره گر بود. زواردشت در قسمت شمالی دریاچه اوان قرار دارد. برای دستیابی به قله مرتفع خشچال، از کنار دریاچه دو مسیر صعود وجود دارد، مسیر اول از طریق یالی است که از بالای دریاچه به طور مستقیم تا قله پیش می‌رود. مسیر دوم از درون دره زواردشت تا زیر قله ادامه می‌یابد این مسیر به محلی به نام "چشمه گلپری" می‌رسد که علاوه بر چشمه دارای پوشش انبوهی از بوته زارهای گلپر است. منطقه شکار و تیر اندازی ممنوع الموت

این منطقه از نظر تنوع حیات وحش جانوری و زنجیره غذایی طبیعت از غنایی منحصر به فرد در استان و نیز در کشور برخوردار است. با توجه به اقلیم کوهستانی الموت و ویژگیهای منحصر به فرد منطقه انواع پرندگان شامل: عقاب، هما، کبک، کبک دری، کبوترسانان و لاشخور، تیهو، گنجشک سانان شامل؛ سهره و بلبل ها و انواع پستانداران، گیاه خوار و گوشت خوار شامل: کل و بز کوهی، گراز، پلنگ، خرس قهوه ای، خرگوش، خارپشت، جوجه تیغی، روباه، شغال و جوندگان منحصر به فرد و گونه های ممتاز بزرگ و کوچک را در خود جای داده است.

روستای آتان ایوان سنگی نیاق تارم بیلاق فردوس بیلاق شامه دشت سیردان

غار قلعه کرد

در ۱۴۰ کیلومتری جنوب غربی شهر قزوین واقع شده و مسیر دسترسی به آن از طریق جاده روستایی آبگرم بخش آوج به سمت مغرب به روستای حصار ولیعصر و بعد از عبور از برجهای دو گانه خرقان به سمت شمال به روستای علی آباد و در نهایت به روستای قلعه کرد منتهی می شود. دهانه غار قلعه به سمت جنوب شرقی بوده، ارتفاع آن حدود ۸ متر و عرض آن حدود ۹ متر به صورت نیم دایره است. این غار دارای یک راهرو بوده که به دهانه چاهی که عمود بر دهلیز اصلی است منتهی می شود و پس از عبور از مدخل چاه به فضایی منتهی می شود که دارای ستونهای قطور استالاکتیت و استالاکمیت در رنگهای مختلف است. تالار اصلی غار به دهلیزها و شاخه های فرعی منتهی گردیده که خود شاهکاری از طبیعت است و آویزه های آهکی بعضی از قسمتها از سقف تا کف غار کشیده شده است. در کف غار نیز حوزه های کوچک آبی تشکیل شده و سنگهای سفید آهکی به سبک زیبایی هر بیننده ای را متحیر می سازد.

غار ولی گشنه رود

بخش قاقازان شرقی، ۶۰ کیلومتری قزوین، در مسیر جاده روستای آلولک-گشنه رود واقع شده است. دهانه آن رود به شمال بوده و طول آن حدود ۲ و عرض آن نیم متر است. این غار در منطقه نسبتاً نیمه معتدل و سرد کوهستانی که دارای درختان ارس هستند واقع شده و به نظر می رسد محل امکان و استقرار انسانی بوده باشد. غار یخی انگول بخش رودبار شهرستان، روستای دینک واقع در ۴۰ کیلومتری شمال غرب قزوین. این غار از نوع غارهای یخی بوده و دهانه آن به سمت جنوب غرب است.

غار عباس آباد، بخش آوج، آبگرم غار چهل دختر، بخش مرکزی

دریاچه اوان

بزرگترین و زیباترین دریاچه در منطقه قزوین، دریاچه اوان نام دارد که به فاصله ۷۵ کیلومتری قزوین در جاده قزوین-معلم کلاپه و در پایین دست روستای اوان، ورین، زواردشت و زرآباد قرار گرفته است. این دریاچه با مساحتی کمتر از شش هکتار دارای آب شیرین بوده و طول آن در طولانی ترین قسمت ۲۷۵ متر و عرض آن ۳۲۵ متر است، عمق دریاچه نیز از یک تا ۲۰ متر در نوسان میباشد. در تابستان دریاچه محل ماهیگیری، آب تنی و قایق سواری بوده در پاییز مأمن پرندگان مهاجر نظیر قو، غاز، مرغابی و در زمستان با توجه به برودت هوا و یخ زدن سطح دریاچه قابل اسکیرانی است. طریق چشمه های کف دریاچه و نزولات آسمانی تامین می شود. الموت

منطقه الموت جزو ناحیه کوهستانی واقع در شمال قزوین بوده و ارتفاعات آن جز رشته کوههای البرز است این منطقه از شمال به دهستانهای دو هزار و سه هزار تنکابن، از شرق به طالقان، از غرب به رودبار و از جنوب به طالقان و پشکدره محدود می شود. رشته کوههای البرز در منطقه الموت دارای قله معروف و بزرگی است و سه محور عمده کوهنوردی در این مسیر به ترتیب ذیل وجود دارد:

۱. محور گرما رود پیچ بن-سیلان، با ارتفاع ۴۲۵۰ متر، دهستان سه هزار تنکابن ۲. محور اوان-خشچال با ارتفاع ۴۱۵۰ متر، دهستان دو هزار تنکابن ۳. محور هیر، ویار، گون کول، کلاچای

دره اندج

یکی از مهمترین مناطق در رودبار الموت دره اندج است که با توجه به قابلیت های زیست محیطی، وجود غارهای طبیعی و نوع بافت کوههای آن همیشه برای استقرار انسان ها مناسب بوده است.

در طول دره اندج و مسیر رودخانه تعدادی غارهای طبیعی دیده می شود که از نظر موقعیت جغرافیایی و شرایط زیست محیطی به نظر می رسد محل سکونت آدمیان در زمانی بوده که بشر هنوز فاقد فرهنگ ساختن سر پناه بوده.

دره نینه رود

این دره در نزدیکی روستاهای هیر و ویار واقع شده و با رود پر آبی که در آن جاری است یکی از مناطق ییلاقی و زیبای رودبار شهرستان، محسوب می شود که پر از فندق زارهای سرسبز بوده و قسمتهای شمالی و مرتفع آن دارای مراتع خوش آب و هوا است.

یکی از قدیمی ترین مسیرهای آمد و شد بین گیلان و قزوین از این دره می گذشته است که بخشهایی از راه سنگ فرش آن سالم به جا مانده است.

منطقه ییلاقی پیچ بن

این منطقه نسبتاً مرتفع با ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متر در شمال شرقی الموت و بر سر راه معروف "سه هزار" قرار دارد و یکی از زیبا ترین مسیرهای راهپیمایی قزوین به شمال ایران است. چمنزارهای زیبای ییلاق خوش آب و هوا به گردنه مشهور "سلج انبار" با ارتفاع تقریبی ۳۰۰۰ می پیوندند که بخشی از رشته کوه البرز غربی است و مرز طبیعی استانهای قزوین و مازندران محسوب می گردد. دامنه های جنوبی سیالان دامنه های جنوبی سیالان در شمال شرقی الموت واقع و از ییلاقهای زیبا و سرسبز استان قزوین است. از "هنیز" که مرتفع ترین و شمالی ترین آبادی این منطقه محسوب می شود هر چه به سمت شمال پیش می رویم هوا خنک تر شده و پوشش گیاهی نیز تغییر می کند.

قله خشچال

این قله را می توان از مسیر راه قزوین-الموت و زواردشت نظاره گر بود. زواردشت در قسمت شمالی دریاچه اوان قرار دارد. برای دستیابی به قله مرتفع خشچال، از کنار دریاچه دو مسیر صعود وجود دارد، مسیر اول از طریق یالی است که از بالای دریاچه به طور مستقیم تا قله پیش می رود. مسیر دوم از درون دره زواردشت تا زیر قله ادامه می یابد این مسیر به محلی به نام "چشمه گلپری" می رسد که علاوه بر چشمه دارای پوشش انبوهی از بوته زارهای گلپر است.

منطقه شکار و تیر اندازی ممنوع الموت

این منطقه از نظر تنوع حیات وحش جانوری و زنجیره غذایی طبیعت از غنایی منحصر به فرد در استان و نیز در کشور برخوردار است. با توجه به اقلیم کوهستانی الموت و ویژگیهای منحصر به فرد منطقه انواع پرندگان شامل: عقاب، هما، کبک، کبک دری، کبوترسانان و لاشخور، تیهو، گنجشک سانان شامل؛ سهره و بلبل ها و انواع پستانداران، گیاه خوار و گوشت خوار شامل: کل و بز کوهی، گراز، پلنگ، خرس قهوه ای، خرگوش، خارپشت، جوجه تیغی، روباه، شغال و جوندگان منحصر به فرد و گونه های ممتاز بزرگ و کوچک را در خود جای داده است.

روستای آتان ایوان سنگی نیاق تارم ییلاق فردوس ییلاق شامه دشت سیردان